

Lesarabrøv

Spørsmål til Vibeke Larsen!

I disse banke-skænderi dage imellem Danmark og Færøerne, har jeg lyst til at komme med et lille spørgsmål. Hvorfor har vi en tavs rigsbombardmand og et rigsfællesskab uden indhold?

Venlig hilsen
Hr. Dia Ellindsson
tjóðveldismaður
Runavík

P.S.: Dette er måske kejserindens nye klæder

Saman í kærleika

Í døgnum 24. til 26. októbur verður á Tórshavnar Sjómansheimi møguleiki hjá júnnum í góðum felagsskapi at vera saman við øðrum hjúnnum um tað, at liva saman sum kristin í hjúnarlagnum

Legan, sum byrjar fríggjakvöldið kl. 20.00 og endar sunnudagin seinna partin, er skipað soleiðis, at hjúnini kunnu taka sær av lottum, hugna sær, eta góðan mat og hoyra og tosa saman við øðrum hjúnnum um tað, sum hoyrir hjúnarbandinum til. Av tí at hjúnarfelagarin skulu fáa høvi til at vera saman við hvørjum øðrum, og ikki skulu noyðast at taka sær av húslegum uppgávum ella børnum, er ikki loyvt at hava børn við á leguna.

Tað verða hjúnini Hilda og Jóannes Johannesen úr Klaksvík, sum koma at viðgera ymisk evni, sum hoyra hjúnarlagnum til. Tey eru bæði útbúgvin diakonar. Tey eru helst best kend av arbeiði teirra sum missiónerar, har tey hava starvast í 14 ár í Botswana á einum viðgerðarheimi fyri fólk við breki, Jóannes, sum er læralærður, hevur havt uppsøkjandi arbeiði út frá heiminum og hevur tikið sær av at skúlað starvsfólk. Hilda, sum er útbúgvin sosialpedagogur og arbeitt við familjuterapi, hevur vant hjálparmammur, havt ergoterapi, hjálpt AIDS sjúklingum umframt skipað kvinnubólkar til sjálvhjálp út frá kirkjuni har á staðnum.

Tey evni, sum komið verður inn á, eru m.a.:

Hjúnarlagið sum Guds gáva, har nomið verður við, hvat Gud hevur givið okkum í hjúnarlagnum. Tann førleiki sum vit menniskju høvdu undan syndafallinum til at liva saman sum maður og kona, er oyðilagdur. Tað er m.a. uppgávan hjá mein-

igheitini at hjálpa og stuðla familjuni og hjúnarbandinum, sum er ein so avgerandi og grundleggjandi partur av allari okkara samfelagsskipan. Sjúklsmyndir, har m.a. hugsað verður um tann leiklut vit sum einstaklingar hava í hjúnarlagnum og lívinum sum heild.

Trupulleikar okkara millum, har tosað verður um hvussu vit kunnu lóysa trupulleikar okkara, hvussu vit fara um hvønn annan, hvussu vit í felag fáa dagin og lívið at ganga, og hvussu vit kunnu verða hvørjum øðrum til hjálpar.

Ætlanin er, at tey bæði leggja fram nøkur sjónarmið, og síðani fáa hjúnini høvi at fara á síni egna kømur at lóysa nakrar uppgávur og tosa saman um evnið. Á hendan hátt verður lagt upp til beinleiðis samskipti millum hjúnarfelagarin.

Legan verður fyriskipað av familjubarbeiðinum hjá Heimamissionini, og er sum sagt ætlað hjúnnum. Men eisini tey, sum eru trúlovað og ætla sær at giftast, eru vælkomin at vera við á leguni. Tey fáa hvør sitt kamar at sova í.

Fyri einans 600,- kr. fyri hvønn ella 1200,- kr. fyri parið er á hendan hátt møguleiki at fáa eitt gott og avslappandi vikuskifti á Sjómansheiminum, mat, song, áhugavert innihald í hugnaligum umhøvvi, alt iroknað prísir. Fyri tykkum, sum hava hug at royna hend áhugaverda møguleika, skal upplýsast, at tað kann gerast við at ringja til Marjun, tlf. 56480 innan mánadagin 20. okt. Luttøkan er avmarkað til 20 hjún.

Lesarabrøv

Samfelagstørvur

Tað kunna 100 tals mill. kr. sparast á hvørjum ári innan almenna, landið, kommunala, ríki, privata, virksema kring alt landið. Tað er við at fáa broytt og tillaga alt samfelags virksema eftir tí einstaklingum í dag hevur. Tað er eisini við at omanfyri nevndu myndugleikar fáa álagt øllum borgarum samfelags ábyrgd og skyldur úti á bygd og bý.

Tað er tí av stórum týðningi at øll skula í dag læra at halda hús og vera røkin og nýta skynsemi í dagligu forbrúksnýtsluni allastaðni úti í landshúsarhaldinum. Tað er eisini av stórum týðningi, at vit øll somul fáa lært at skipa okkara egna liv og dagliga dagin við at kenna ábyrgd og skyldu av okkum sjálvum.

Tað er tíðanverri so í dag, at flest øll flýggja undan

ábyrgdum og skyldum ið sigur nógv um hvønn einstakan ið ikki vísir seg sum eitt konufólk og mannfólk.

Tað er mest avgerandi at fáa broytt kost- og lívsvanar, so at hvør einstakur kann fáa frískan kost/kosttílskot og lívsvanar og mótið hvønn dag/hvørt kvöld. Tað er eisini í slíkum sambandi at fjøldin av einstaklingum kann spara hópin av peningi við at liva og virka

rætt í dagliga samfelagslívinum á bygd og í bý.

Tað er eisini avgerandi at omanfyri nevndu myndugleikar fáa broytt og tillaga øll avgjöld og skattir eftir tí fíggjarligu orkuni ið fjøldin av einstaklingum í dag hevur at ráða yvir.

Hans Birgir Hansen

Almenningar í Føroyum

Tað skapar andstygd at almenningar í Føroyum eru dovnir, forkelaðir, letingar, ræðuskítar og vingluskóltar kring landið. Tað eru øll tit sum fáa alt borreitt á einum fati og koma til skorin kleði, uttan so mikið sum at rætta hond frá síðu. Tað er ein ólúksáluga stór skomm at so skal vera, at

øll tit ikki koma at læra at seta bein undir egðið borð og klára tykkum sjálvi.

Tað sæst væl hvussu tóm og innihaldsleys tykkara lívstilvera er, hvat tit eisini avdúka, tá ið tit brúka kjaft um onnur. Tað er nógv fyrri at almenningar skula sýna seg at vera ræðuskítar, ikki at hava dirvíðaræði at stríð-

ast fyrri at skapa sær mann-sømandi kor.

Tað at vera vingluskóltur er at tala og skriva beint ímóti betri vitan í dagliga samskiptinum og kjakinum millum manna kring landið. Tað er eisini nógv fyrri, at almenningar í Føroyum kring landið í dag skula føra seg fram úti millum manna

sum snúltarar av samfelagsáðáðanum. Tað er eisini nógv fyrri, at ein sær tykkum fremja samansvørjingar og mutur og korrupsión fyrri at tæna valdstýndandi familjum og einstaklingum.

Hans Birgir Hansen

Andstygdin í Tórshavn

Tað er ein andstygd at uppliva børn og ungdomar tilkomin fremja líkam- og sálarligan terror og telefonterror. Tað upplivir ein dagliga eins og onnur ið ikki fáa frið til liva og virka á egnan hátt og fáast við forrættisvirksemi. Tað skal vera sagt, at slíkt vil ein ikki finna seg í og lagdur undir

grovar skuldsetingar hvørs einki hald er í samband við børn, ung og tilkomin. Tað skal eisini vera sagt í hesum lesarabrævi, at ein sleit ikki góðtekur kynsligar avvíkingar ið eru við egnum og báðum kynum.

Tað gevur einum andstygd at tit avdúka tykkum úti í býnum, í gøtum, á

bygd og bý kring landið í Havn, ið er rættuliga sjúkligt.

Tað skal fáa álvarslegar fylgjur fyrri tykkum, ið eru framlig og frek við at leggja á børn, ungdomar, tilkomin ið eru ósek, og skula tit dragast til svárs fyrri slíkt. Tað verður sleit ikki góðtikið at tit eyknevna nakran

við tykkara skendsku skuldsetingum, ið avdúka tykkum sjálvi í tí dagliga lívinum. Tað skal vera sagt, at øll hava krav uppá at fáa frið fyrri tykkum allastaðni ið ein skal víðgera í komandi lesarabrøvum.

Hans Birgir Hansen

3. mill. - Sandoy - Føroya Banki og John Petersen

Í Sjónvápinum 06.06.1997 segði John Petersen fyrri opnum skiggja í samrøðu við Høguna Hoydal, at tær 3. milliónirnar, sum lætnar verða í stuði til sandoyarætlanina, ikki fara at verða brúktar til at seta tey bæði virkini í Sandoynni hjá Fø-

roya Banka í stand fyrri.

Egil Olsen úr Sandoy Seafood, sigur í sjónvarpi 24.09.1997 at allar 3. milliónirnar, sum okur sandoyingar skuldu fáa lut í, eru farnar til at gera virkini í stand fyrri. Júst tað okur øll vóru bangin fyrri, - nevni-

liga ein víðisøking til Føroya Banka.

Ein spurningur er tó, hvør sigur rætt av teimum báðum, Joyhn ella Egil?

John Petersen hevur eisini úttalað seg til Dimmalætting síðst í juni mánað í ár, at allur stuðulin skuldi

variera millum fløgur og rakstur. Nú er ikki nógv eftir til raksturinn góði partamaður. Trúvirðið hjá tær hevur onkuntíð verið størri.

Ungur útróðrarmaður

Fátæksligt

So kom dagurin. Stóra Barbaru filmstiltakið. Alt gott um tað.

Eitt hjartasuff havi eg tó, og munnu ikki onnur vera, sum hava somu hugsan - ein tanka til teirra, sum vara av, um leiði hansara Jørgin Frantz undir Svinaryggi.

Sum ein áskoðari at stóra veitsluhaldinum í Norðurlandahúsinum undrist eg, at teir, mentamálaráðharrin danski, landsstýrismaðurin í mentamállum, løgmaður

og ikki um at tala hin annars so bráðræni borgarstjórin, allir í hægsta skráð, nýklyptir og við lakkaðum hári - ikki høvdu skont tí ein tanka, at leggja eina blómu á leiðið hjá Jørgin Frantz. Ei var heldur av leið, ið lögmaður og borgarstjórin høvduðu, at merkið varð vundið í huna hátt henda stóra dag. Hósti ódn var.

Tað menniskjaliga var sum blást í øllum hesum vasa. Men skjótt vóru teir,

sum lukkaðu pengar. Barbaru-telefonkort, Barbarusuppa, Barbaru-bollar og hvat veit eg, sum vindast kundu pengar burturúr.

Jú, vit froyingar eru bara fittir at finna uppá. Men eitt vet av virðilgheit hevði ikki verið burturvið.

Men hvi hevði býrádsformaðurin ikki hugsað um, kanska syrgt fyrri, at okkurt munandi varð gjørt, at bota um henda víðismikla minnisgarð, har Jørgin Frants

hvíur!

Tað hevði verið virðilg heiðran, tí eingin ivi er um, at eftir henda dag fara nógv fremmandafólk at vitja í Gamla kirkjugarð.

Ein, sum henda ódnardag vitjaði á leiðið hjá Jørgin Frantz, sá ongur tignar blómuhéilsanir, burtursæð henni frá familjuni. Fátæksligt.

Vónbrotin